

Rier: Maa jeg tillade mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer.

Uden Diskussion vedtoges dette Forslag enstemmigt med 36 Stemmer.

Man gif derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Valg af 3 Medlemmer til at tiltræde Udvalget angaaende: „Forslag til Lov indeholdende nogle Bestemmelser om Raadigheden over Fæstebøndergods“, istedetfor dem, der ikke have modtaget det paa dem faldne Valg.

Der blev afgivet 36 Stemmesedler, hvoraf dog 1 var blank. Valgte bleve: Rosenørn-Teilmann med 32, Mourier-Petersen med 31 og Ussing med 28 Stemmer.

Man gif derefter til den under Nr. 3 paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

„Første Behandling af Forslag til Lov om Beskatningen af Brændevinsbrænding.“ (Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 1567 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Tobiesen: Naaget der ikke foreligger dette Thing til Behandling andre af de Forslag til Skattelove, der ere fremkomne i indværende Sæssion, end det nærværende Forslag om Afgiften af Brændevinsbrænding, skal jeg dog tillade mig, idet jeg omtaler dette Forslag, tillige at tage noget Hensyn til tvende i det andet Thing forelagte Lovforslag, med Hensyn til hvilke det vist ikke vil mislængdes, at der er en vis Forbindelse mellem dem og det Skattelovforslag, der her er fremkommet. De tvende Skattelovforslag, som jeg foruden det foreliggende i Diebliffet tænker paa, ere Lovforslaget og Forslaget til Lov om en overordentlig Skat. Naar man tager Statsregnskabet for sig, da vil man paa dets første Side finde de Indtægter anførte, som Staten kan gjøre Regning paa. Der begyndes saaledes med Overskuddet af Domaneindtægterne, hvilken Indtægt der dog selvfølgelig ikke kan

gjøres videre for at forøge eller formindstke. Vi komme derefter til, hvad Statsformuen giver i Indtægt som „Renter af Statsaktiverne“. Men det er jo en Indtægt, som dog heller ikke kan være Gjenstand for Forøgelse ved Skat i egentlig Forstand. Idet vi derefter stode paa de direkte Skatter, skal jeg kun bemærke, at der vel ikke er Noget her, der tænker paa at tøre ved Hartkornsskatterne. Og hvad den anden direkte Skat eller Bygningsafgiften angaar, da er der vist snarest al Udsigt til, at den vil blive nedsat. Der blev vel for et Par Samlinger siden gjort et Forsøg fra Regjeringens Side paa at faae denne Skat forøget, men det mislykkedes paa Grund af Modstand i det andet Thing, og der foreligger nu for Regjeringen et indtrængende Duffe fra Kjøbstædernes Side om at faae en Lettelse i denne Afgift for Kjøbstædernes Vedkommende. Dette er et Gebet, hvor vi tør vente nogen Imødekommen mod Kjøbstæderne — ialtsald haaber jeg, at det vil blive Tilfældet —, og altsaa vil der paa det nævnte Omraade snarest fremgaa en Mindreindtægt mod den, vi nu have. Gaa vi dernæst over til § 5 eller „de indirekte Skatter“, da møde vi under samme først Stempelpapirafgiften og Afgiften af Arv. Disse Afgifter ere bestemte ved nye Love af 1861, der satte dem i Forbindelse med hinanden, og der vil derfor næppe heller i en nær Fremtid blive rokket ved dem, idet det tør ventes, at de nævnte nye Love ville erkjendes for at have svaret til den Hensigt, som man havde med dem. Under samme Paragraf komme vi dernæst til Afgiften af Overdragelser af Eiendomme og til Rets- og Departementsportler. Forandringer i saa Henseende ere jo ganske vist bebudede, og der er blevet lovet et nyt Lovforslag om dem. Man kan jo selvfølgelig ikke nu afgjort sige, i hvilken Retning det vil gaa, men det tør imidlertid med Sikkerhed forventes, at der ogsaa i den Retning vistnok snarest vil ske en Nedgang i Indtægten. Det er nemlig af den Slags Skattepaalæg og Afgifter, som der altid har været og er en overordentlig Tilbøielighed til at søge at bringe nedad. Jeg skal saaledes blot minde det ærede Thing om en Forhandling, som vi havde for et Par Samlinger